

Arrest

nr. 343 555 van 26 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden op 26 december 2021 geregistreerd in het kader van illegale grensoverschrijding in Crotone (Italië), maar verzoeker reisde door naar België waar hij op 1 december 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 3 juni 2022 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

1.3. Op 12 januari 2023 werd het dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 5 februari 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen afkomstig uit Dambaro, district Asmar (ook Bar Kunar genoemd), provincie Kunar en heeft u de Afghaanse nationaliteit. Uw vader K.(…) overleed toen u ongeveer 9 of 10 jaar oud was. Daarna hertrouwde uw moeder met uw paternale oom M.(…) Z.(…). Uw paternale oom/stiefvader werkte van 1382 (stemt in de Gregoriaanse kalender overeen met 2003/2004) tot 1385 (= 2006/2007) als hoofd van de lokale politie. Van 1385 (= 2006/2007) tot 1387 (= 2008/2009) werkte hij als hoofd van de recherche in Shigal. Daarna begon hij in Watapur te werken als adjunct-commandant. Van 1390 (= 2011/2012) tot aan de machtsovername werkte hij als adjunct van de commandant van de politie in het district Asmar. Hij was daar ook het hoofd van de opleiding en vorming van de rekruten. In 1392 (= 2013/2014) werd uw stiefvader voor het eerst telefonisch bedreigd door de taliban van commandant S.(…) R.(…) die hem aanmaanden zijn job bij de politie stop te zetten. Uw stiefvader weigerde en bleef werken bij de politie. Hij bleef telefonisch bedreigd worden. In 1393 (= 2014/2015), ongeveer twee of drie maanden na het eerste telefoontje, werden er twee bembommen geplaatst aan de ingang van jullie huis. Eén bom was ontploft, de tweede kon ontmanteld worden door de politie. S.(…) R.(…) eiste de aanslag in een telefoontje aan uw stiefvader op. Uit voorzorg kwam uw stiefvader na dit incident minder naar huis. In plaats van een keer per week of om de twee weken kwam hij nog maar om de twee maanden naar huis. In 1395 (= 2016/2017), ongeveer twee jaar na dit incident, verhuisden jullie naar Jaji, het districtscentrum van Asmar. U woonde daar tot aan uw vertrek. Het was er veilig, maar uw stiefvader bleef wel telefonisch bedreigd worden. Uzelf verrichtte van de elfde maand van 1394 (= januari/februari 2016) tot 1396 (= 2017/2018) vrijwilligerswerk als polio vaccinator en ging dagelijks in uw dorp en twee naburige dorpen kinderen tegen polio vaccineren. U stopte hiermee in 1396 nadat uw stiefvader een telefoontje kreeg waarin er ook naar uw job werd verwezen en waarin er gezegd werd dat jullie met jullie jobs moesten stoppen.

Uw oudere broer Z.(…) begon na jullie verhuis naar het districtscentrum in de bakkerij van uw maternale oom E.(…) te werken, die vanaf 1396 een contract met het leger afsloot om het personeel dagelijks van brood te voorzien. Uw broer werd net zoals jullie oom E.(…) in die periode drie à vier keer opgebeld door de strijders van S.(…) R.(…) waarbij hem gevraagd werd om zijn job te stoppen omdat zij brood leverden aan de ongelovigen en aan de slaafse overheid.

Op de dag van de machtsovername in augustus 2021 belde uw stiefvader vanuit Kaboel in paniek naar uw maternale oom en vroeg aan hem om voor jullie te zorgen. Onderweg had hij uw broer Z.(…) meegenomen. Sindsdien heeft u niets meer van uw stiefvader noch van uw broer Z.(…) gehoord. Twee dagen na de machtsovername verliet u samen met uw andere broer Sh.(…) uw land. In Iran raakten jullie gescheiden. U heeft sindsdien ook niets meer van hem vernomen. U reisde alleen verder via Turkije, Italië (vingerafdrukken geregistreerd op 26 december 2021) en Frankrijk naar België waar u op 1 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw oom E.(…) is naar Frankrijk gevlucht. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omdat uw hele familie overheidsgezind was, uw stiefvader en broer voor de overheid werkten en u een polio vaccinator was. Bovendien vreest u dat de taliban u bij terugkeer als bekeerd zouden beschouwen omdat u hier niet meer steevast bidt, het niet gemakkelijk is om mee te doen aan de ramadan, u een vriendin uit Roemenië heeft zonder met haar getrouwd te zijn en die ten tijde van uw tweede persoonlijk onderhoud zwanger was. Jullie kind wordt verwacht in januari 2025.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: originele taskara's van uzelf, uw biologische vader K.(…) en uw broers S.(…) en Sh.(…); een kopie van de taskara van uw stiefvader M.(…) Z.(…); uw originele schoolattesten; twee badges van Engelse cursussen die u volgde; uw originele kiezerskaart; een originele DHL-enveloppe; uw origineel vrijwilligerswerkcertificaat; een kopie van de politiekaart van uw stiefvader M.(…) Z.(…); een kopie van zijn bankkaart; kopieën van diverse werk- en cursuscertificaten op naam van uw stiefvader betreffende zijn werk bij de politie; een foto van uw stiefvader in gezelschap van militair of politiepersoneel uit april 2013, foto's waarop u met uw vriendin te zien bent, de identiteitskaart van uw vriendin, een brief van uw vriendin die jullie relatie bevestigt en screenshots van jullie gesprekken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u als vaccinator werkte en omdat uw stiefvader voor de nationale politie werkte. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover.

Zo vermeldde u op de Dienst Vreemdelingenzaken niets over uw werk van twee jaar als polio vaccinator in Afghanistan waardoor u via uw stiefvader door de taliban éénmaal telefonisch werd bedreigd (DVZ-verklaring, vraag 12; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Wanneer er tijdens uw persoonlijk onderhoud gepeild werd naar uw professionele activiteiten in Afghanistan, antwoordde u echter meteen dat u gedurende twee jaar als polio vaccinator heeft gewerkt, dat u onder andere door deze job problemen had met de taliban en dat u tijdens het uitoefenen van deze job onrechtstreeks, via uw stiefvader die werd opgebeld, werd bedreigd (CGVS I, p. 7, p. 13-14, p. 25; CGVS II, p. 12). Geconfronteerd met deze fundamentele lacune in verband met uw vrees ten gevolge van uw activiteiten als polio vaccinator, zei u dat u tijdens de twee interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken niet de kans had om verder te vertellen en een lang verhaal te doen en dat u uw attest ter staving van uw activiteiten als vaccinator toen al had neergelegd (CGVS I, p. 27). Die verklaring volstaat hoegenaamd niet om deze lacune te rechtvaardigen, aangezien er tijdens uw eerste gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken, toen u uw attest nog niet had neergelegd, uitdrukkelijk naar uw professionele activiteiten werd gevraagd waarop u enkel antwoordde dat u student was en u er tijdens uw tweede gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken ook gevraagd werd of u zelf ooit bedreigd geweest bent door de taliban, waarop u duidelijk negatief antwoordde. U verwees er toen enkel naar uw vrees ten gevolge van de beweerde activiteiten van uw broer en uw stiefvader. Ook toen u gevraagd werd of u nog iets toe te voegen had, antwoordde u negatief (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vragen 3.4, 3.5 en 3.8). Er kon nochtans van u verwacht worden dat u die gelegenheden zou aangegrepen hebben om toe te voegen dat u via uw stiefvader bedreigd werd omwille van uw eigen job als polio vaccinator, quod non in casu. Dat u het attest waarin volgens u uw activiteiten als vaccinator worden bevestigd al op de Dienst Vreemdelingenzaken, tijdens het tweede gesprek, neerlegde, doet daar dus geen enkele afbreuk aan. Dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over het telefoontje dat uw stiefvader naar aanleiding van uw job als vaccinator zou gekregen hebben, hoewel daar gevraagd wordt om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, ondermijnt in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid hiervan, ook al omdat hieronder nog zal blijken dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een stiefvader heeft.

Daarnaast sloop er in uw opeenvolgende verklaringen een tegenstrijdigheid over het enige telefoontje dat uw stiefvader over uw beweerde activiteiten zou ontvangen hebben. U situeerde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dit telefoontje dat uw stiefvader had gekregen voor jullie verhuis. U verklaarde toen immers dat hij u pas na jullie verhuis naar Jaji die u op dat moment in 1396 situeerde inlichtte dat hij daarvoor in 1395 (= 2016/2017) een telefoontje had gekregen van de taliban waarin ermee gedreigd werd dat ze u zouden vermoorden als u niet met uw job stopte (CGVS I, p. 25-26). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat uw vader dit telefoontje in 1396 ontving, toen jullie al verhuisd waren, en dat hij u er een week later al van op de hoogte bracht (CGVS II, p. 16). Die verklaringen zijn niet met elkaar in overeenstemming te brengen, waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan de dreigtelefoon die uw stiefvader kreeg in verband met uw werk.

Bovendien heeft u zeer weinig informatie over het lot van uw beweerde collega-vaccinatoren. U bent niet op de hoogte waar ze momenteel zijn en of zij ooit problemen hebben gehad omwille van hun job. U heeft hier ook nooit naar geïnformeerd. U heeft er zelfs niet aan gedacht om iemand te vragen of zij ook problemen hadden omwille van hun job (CGVS II, p. 17). Er kan nochtans van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo gedetailleerd mogelijk informeert over al deze elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielrelaas, quod non in casu. Aansluitend hierbij is het ook vreemd dat u uw collega's (zoals bijv. uw neef Ir.(...)) met wie u samenwerkte) niet op de hoogte bracht van de beweerde telefonische bedreiging ten aanzien van u, waardoor zij evenmin voorzorgsmaatregelen konden treffen om eventuele problemen met de taliban te vermijden (CGVS II, p. 17). Ook deze bevinding ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering als vaccinator in de problemen te zijn gekomen.

Met betrekking tot het door u voorgelegde originele werkattest dient tot slot te worden aangestipt dat documenten om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Bovendien verwijst dit document slechts naar uw vrijwilligersengagement in het ziekenhuis van Asmar in de periode van 6 februari 2016 tot 6 februari 2018. Noch uw concrete functie, noch uw persoonlijke betrokkenheid bij de polio vaccinatie worden hierin vermeld. U vermeldde zelf vreemd genoeg niets over het ziekenhuis van Asmar maar verklaarde enkel dat u voor een Duitse organisatie werkte waarvan u zelfs de naam niet meer kende (CGVS I, p. 8). Op het neergelegde attest staat echter niets vermeld over een Duitse organisatie. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud had u het overigens plots over de World Health Organization, die ook niet vermeld staat op het neergelegde document (CGVS II, p. 17-18). Gelet op het voorgaande heeft u noch uw tewerkstelling als vaccinator noch uw problemen ten gevolge hiervan aannemelijk gemaakt.

Ook de bembomaanslag en de daaraan verbonden verhuis heeft u niet aannemelijk gemaakt.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u immers noch het incident met de bembommen noch de verhuis van uw familie naar aanleiding daarvan. Volgens uw op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde

verklaringen woonde u immers van uw geboorte tot uw vertrek steeds op dezelfde plaats, met name in uw dorp Dambaro, en woonden al uw familieleden (inclusief uw beide ouders), met uitzondering van twee oudere broers, er nog steeds (DVZ-verklaring, vragen 10, 13 en 17; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 13). Geconfronteerd met de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken niets over bommbommen had verteld, verklaarde u dat u daarover begon te vertellen maar dat er gezegd werd dat er geen tijd was om het hierover te hebben en dat u het tijdens het daaropvolgende gesprek zou kunnen vertellen (CGVS I, p. 27). Die verklaring houdt geen steek, aangezien er op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk naar uw laatste adres wordt gepeild en uw antwoord op deze vraag aan duidelijkheid niet te wensen overlaat. U beaamde aan het begin van het persoonlijk onderhoud bovendien dat het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was en dat u er in het kort alles wat u wilde vertellen heeft kunnen zeggen. Gevraagd of u opmerkingen had over dit gesprek zei u enkel dat de tolk streng was maar gaf u geen opmerkingen over de inhoud van het gesprek (CGVS I, p. 3, p. 5). Gelet op het voorgaande heeft u noch het incident met de bommbommen, noch uw daarmee verbonden verhuis aannemelijk gemaakt.

Dit blijkt ook uit uw incoherente verklaringen hierover op het Commissariaat-generaal. Zowel tijdens het eerste persoonlijk onderhoud als tijdens het tweede onderhoud situeerde u de bommbomaanslag in 1393 (= 2014/2015). Bij uw eerste onderhoud zei u echter dat uw familie twee of drie maanden erna naar het districtscentrum verhuisde (CGVS I, p. 4-6, p. 11, p. 13, p. 15-18; CGVS II, p. 12-14), terwijl u later, tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, verklaarde dat jullie misschien twee jaar na het bommincident verhuisden, in 1395 (= 2016/2017) (CGVS II, p. 15). Gewezen op uw eerdere verklaringen, verklaarde u niet zeker te zijn van data en tijdperiodes en dat de data die u gezegd heeft niet exact waren (CGVS II, p. 18). Die verklaring is niet overtuigend. Er kan immers verwacht worden dat u, die tot de 12de graad naar school gegaan bent en zelfs Engelse lessen volgde, wel weet of u al dan niet na drie maanden of na twee jaar verhuisd bent, zeker gegeven het aanzienlijke verschil hiertussen (DVZ-verklaring, vraag 11; CGVS I, p. 7).

Overigens verklaarde u dat u ten tijde van dit bommincident dat in 1393 (= 2014/2015) plaatsvond al aan het werken was als vaccinator in uw geboortedorp en twee omliggende dorpen (CGVS I, p. 7-9, p. 13; CGVS II, p. 15). Tegelijk verklaarde u dat u pas in 1394 (= 2015/2016) als vaccinator begon te werken (CGVS I, p. 7-8). Op het door u neergelegde certificaat staat dat u pas op 6 februari 2016, i.e. in de elfde maand van 1394, begonnen zou zijn met uw vrijwilligersengagement.

Gelet op het bovenstaande kan er evenmin geloof gehecht worden aan het bommincident en aan jullie hieraan verbonden verhuis.

Verder heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk een stiefvader zou hebben.

U verklaarde hierover dat uw moeder met uw stiefvader, uw paternale oom, trouwde nadat uw vader, zijn broer, overleden was (CGVS I, p. 10). Tijdens uw eerste gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 maart 2022 had u echter nog verklaard dat uw biologische vader K.(...) samen met uw moeder en uw andere broers en zussen in uw geboortedorp Dambaro woont en zelfs dat hij uw reis naar Europa had geregeld (DVZ-verklaring d.d. 21 maart 2022, vragen 13, 17 en 36). Pas bij uw tweede gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken had u het voor het eerst over een stiefvader (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ op 12 januari 2023, vraag 3.5) en volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal was het uw maternale oom M.(...) (en dus niet uw (stief)vader) die uw reis geregeld had (CGVS I, p. 25). Gewezen op uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde u toen ook verteld te hebben dat u een stiefvader had die na de dood van uw vader met uw moeder was getrouwd, dat uw (stief)vader uw maternale oom op de dag van de machtsovername een seintje had gegeven – hij vroeg hem om goed voor zijn familie te zorgen –, maar dat hij niet het geld voor uw reis had betaald (CGVS I, p. 19, p. 22, p. 27; CGVS II, p. 18), waarmee u uiteraard de vastgestelde tegenstrijdigheid niet kan rechtekken aangezien een louter ontkennen en aanpassen van eerder afgelegde verklaringen niet als een afdoende uitleg hiervoor kan beschouwd worden en aangezien u uw vader op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk als de organisator van uw reis had omschreven.

Bovendien legt u geen enkel document neer ter staving van het beweerde huwelijk tussen uw moeder en uw stiefvader. U verklaarde dat er een nikah werd afgesloten maar dat hier niets van op papier staat. U legt van uw biologische vader enkel een taskara neer maar geen overlijdensattest. U legt ook geen foto's neer van uw stiefvader met uw vader of met uw moeder, noch foto's waarop u met uw stiefvader te zien bent (CGVS I, p. 12; CGVS II, p. 3-4).

Verder legde u over het overlijden van uw biologische vader onwaarschijnlijke verklaringen af. U verklaarde dat hij in een auto-ongeval zou zijn omgekomen, maar wist niet eens of er bij dat ongeval nog andere mensen het leven lieten (CGVS II, p. 4). Dat u dit niet zou geweten hebben indien uw vader werkelijk bij een auto-ongeval zou zijn gestorven, kan, zelfs al was u toen jong, niet worden aangenomen.

Overigens antwoordde u op de vraag of er ten tijde van uw persoonlijk onderhoud nog iemand in uw dorp Dambaro woonde, dat er verre familieleden wonen, maar dat uw vader en moeder – uw biologische vader is volgens uw laatste verklaringen echter gestorven en uw stiefvader vermist – op dat moment bij uw oom in Jaji woonden (CGVS I, p. 5). Dit antwoord doet stevig de wenkbrauwen fronsen.

Gelet op voorgaande elementen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw biologische vader overleden is noch dat uw moeder hertrouwd zou zijn met uw oom. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw stiefvader bij de nationale politie werkte.

Wat betreft uw vrees voor de taliban vanwege de mogelijke tewerkstelling van uw paternale oom M.(...) Z.(...) bij de nationale politie en betreffende uw bewering dat uw broer als bakker broer leverde aan de toenmalige overheid waardoor hij bedreigd werd, dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties en dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie.

U haalt in dat verband aan dat uw oom (die u als stiefvader omschreef) en uw broer verschillende telefonische bedreigingen kregen van de taliban en dat er een bermbom voor jullie huisdeur geplaatst werd. Hierboven is echter reeds gebleken dat u het incident met de bermbom niet aannemelijk gemaakt heeft.

Betreffende de beweerde dreig telefoons ten aanzien van uw oom en broer kan opgemerkt worden dat u hun huidige verblijfssituatie niet aannemelijk heeft gemaakt. U stelde tijdens uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 maart 2022 dat Z.(...) uit Afghanistan vertrokken was maar dat u niet wist waar hij naartoe ging (DVZverklaring, vraag 17). Pas tijdens uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 januari 2023 beweerde u plots een stiefvader te hebben die bij de nationale politie werkte en die samen met uw broer Z.(...) verdwenen en vermist is sinds de machtsovername (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS I, p. 22-23; CGVS II, p. 7, p. 12). Uw (maternale) oom ging zelfs polsen of de taliban verantwoordelijk was voor hun verdwijning (CGVS I, p. 23; CGVS II, p. 5-6). Uit deze laatste versie kan dus niet opgemaakt worden dat uw twee familieleden Afghanistan zouden hebben verlaten. U kon deze tegenstrijdigheid niet uitleggen en kwam niet verder dan dat er volgens u een misverstand was opgedoken (CGVS I, p. 27). Gelet hierop heeft u de verdwijning van uw broer Z.(...) en uw oom niet aannemelijk gemaakt, waardoor u hun actuele situatie en problemen met de taliban ten gevolge van hun beweerde activiteiten bij de overheid of als bakker evenmin aannemelijk gemaakt heeft.

Bovendien verblijven uw overige familieleden (behalve uw broer van wie u in Iran gescheiden geraakt zou zijn), ondanks de beweerde dreig telefoons, nog steeds in Afghanistan. Uit uw verklaringen blijkt zelfs dat het goed gaat met uw familie en dat zij geen problemen kennen. Ook uw maternale oom bij wie uw familie heden verblijft, heeft geen problemen gekend ondanks het feit dat hij familieleden van een vroegere overheidsmedewerker zou herbergen. U legde uit dat enkel echte familieleden van de betrokken persoon, zoals de zoon, door de taliban lastig gevallen worden, maar niet de neven, maternale ooms of paternale ooms, en dat enkel de minderjarige kinderen, die niet worden lastig gevallen, zijn achtergebleven (CGVS I, p. 20; CGVS II, p. 6, p. 15-17). Dat laatste argument is hoegenaamd niet overtuigend aangezien uw broer S.(...) volgens uw verklaringen 16 of 17 jaar is en uw broer A.(...), die misschien twee jaar jonger is dan hem ongeveer 14 of 15 jaar is. Uit de taskara van uw broer S.(...) blijkt echter dat hij in 1399 (= 2020/2021) reeds ongeveer 14 jaar oud was (CGVS II, p. 7-8). Dat betekent dat hij vier jaar later, anno 2025, meerderjarig moet zijn. Het is dan ook niet overtuigend dat de taliban hem omwille van zijn beweerde minderjarigheid buiten schot zouden laten.

Bovendien heeft u behalve het telefoontje omwille van uw werk als vaccinator, waaraan geen geloof gehecht kan worden, nooit problemen gehad met de taliban. Hoewel u veronderstelt dat de taliban zeker naar u gevraagd hebben na uw vertrek, heeft uw moeder u hier niets over gezegd. U heeft echter nooit de vraag gesteld of zij effectief naar u gevraagd hebben. U heeft daar immers nooit aan gedacht (CGVS II, p. 16). Er kan herhaald worden dat er van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij zich zo gedetailleerd mogelijk informeert over al deze elementen die rechtstreeks verband houden met de kern van zijn vrees, quod non in casu.

Het loutere feit dat u mogelijk een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF of van iemand die brood zou hebben geleverd aan de ANSF waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofdte aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat

gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede

waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm)

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Wat betreft uw bewering dat de Taliban zullen denken dat u door uw verblijf in Europa bekeerd bent, dat ze u als ongelovige zullen zien en dat ze onderzoek zullen doen naar u waardoor ze erachter zouden komen dat u hier een relatie heeft gehad (CGVS I, p. 14, p. 23-24; CGVS II, p. 10) dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, verder niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de

persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer 24-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot de twaalfde graad naar school ging en dat u ongeveer een jaar naar een madrassa bent gegaan om de koran te leren (CGVS I, p. 7). Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna 3 jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS I, p. 4-5; CGVS II, p. 6), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Hoewel u bij uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart niet meer te bidden noch mee te doen aan de ramadan en alcohol te drinken (CGVS I, p. 24), maakt de laatste post op uw Facebookaccount een verwijzing naar de ramadan en ook uw 'intro' op facebook verwijst naar Allah, hetgeen uw stelling over uw geloofspraktijk enigszins relativeert. Bovendien blijkt uit uw verklaringen afgelegd bij uw tweede onderhoud hoogstens dat u niet steevast meer bidt – u mist gebeden – en dat het niet gemakkelijk is om aan de ramadan deel te nemen, hetgeen uw eerdere, tijdens uw eerste onderhoud afgelegde verklaring over uw geloofspraktijk nog verder relativeert. Ook erkende u bij uw tweede onderhoud plots dat u géén alcohol drinkt, maar dat u misschien in de toekomst alcohol zal drinken (CGVS II, p. 18). Deze tegenstrijdigheid over uw alcoholgebruik zet de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw geloofspraktijk nog verder op de helling. Hoe dan ook omschrijft u zich nog steeds als moslim (CGVS II, p. 10-11). Verder blijkt uit uw verklaringen niet dat deze beweerde verandering inzake uw geloofspraktijk het gevolg zou zijn van een veranderde geloofsopvatting – uw tijdens uw persoonlijk onderhoud uitgedrukte wens dat God u zou vergeven omdat u niet steevast bidt of vast (CGVS II, p. 11), verraadt helemaal geen geloofsafval – en dat u zich in geval van terugkeer niet meer op de daar heersende religieuze gebruiken zou kunnen toeleunen. U verklaart immers dat u in België niet steevast bidt en dat het niet gemakkelijk is om deel te nemen aan de ramadan omwille van uw werk en omdat u vaak aan het bellen bent met uw vriendin waardoor u zich niet herinnert dat u moet bidden (CGVS II, p. 10-11). U erkende tevens dat uw familie in Afghanistan niet op de hoogte is van het feit dat u soms het gebed overslaat en dat, zelfs al zou u het uit verplichting doen, het op zich niet problematisch zou zijn om bij terugkeer deel te nemen aan de islamitische gebruiken (CGVS II, p. 11-12). Uw bewering dat u in de toekomst misschien wel naar de kerk wil gaan met uw (beweerde) vriendin en over het christendom wil leren is een blote hypothese, aangezien duidelijk is dat u dit actueel niet doet (CGVS II, p. 11), zeker omdat u met uw (beweerde) vriendin nog niet over haar religie heeft gesproken, u niet eens weet welke religie zij heeft en u ondanks uw beweerde interesse na een verblijf van meer dan twee jaar in België nog geen enkele stap hebt gezet om meer te leren over het christendom (CGVS II, p. 11). Gelet op het geheel van voorgaande elementen toont u niet aan dat u niet langer in staat zou zijn om zich aan te passen aan de Afghaanse waarden en normen, noch dat er in uw hoofde sprake is van gedrag dat is gebaseerd op een politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is om uw identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van u mag worden verwacht dat u dit opgeeft.

Daarnaast stelt u dat u een relatie heeft met een Roemeense, die momenteel ook zwanger is en in januari 2025 zou moeten bevallen (CGVS I, p. 3; CGVS II, p. 8). Ofschoon u verschillende foto's van jullie samen en van uw zwangere vriendin, screenshots van jullie conversaties en een brief waarin ze bevestigt dat jullie actueel samen zijn kon neerleggen – dergelijke foto's en screenshots, die bovendien niet gedateerd zijn, kunnen in scène gezet worden –, kan niet zonder meer aangenomen worden dat jullie werkelijk nog steeds een relatie zouden hebben, aangezien uw beweerde vriendin reeds geruime tijd in Roemenië verblijft. Hoewel u zelf beweert dat ze 'sinds juni of juli of augustus' terug in Roemenië is – eigenaardig is hier dat u, die met haar een relatie zou hebben, dit niet preciezer kan duiden –, blijkt uit haar persoonlijke Facebookaccount dat ze in de loop van 2024, waarbij ze sinds het begin van het jaar posts plaatst, uitsluitend (en dit op vrij regelmatige basis) posts plaatst waaruit blijkt dat ze in Roemenië vertoeft. Nergens uit haar account blijkt een band met België noch een relatie met u. Nochtans publiceert ze frequent foto's van haar entourage, waarop u nergens te zien bent. Ook op uw eigen account (Salarzai Saib) blijkt nergens een relatie met haar, ofschoon u ook verschillende foto's post waarop u te zien bent. Op jullie accounts staat telkens dat jullie 'single' zijn. Jullie hebben weliswaar een 'gemeenschappelijke Facebookpagina' (Gina Salar), maar in tegenstelling tot jullie individuele Facebookpagina's, worden hier nauwelijks posts op geplaatst en staan er behalve enkele foto's van uw beweerde vriendin en haar zoon geen foto's op waar u te zien bent. Het voorgaande doet dan ook sterk twifelen aan (de actualiteit van) jullie beweerde relatie.

Hoe dan ook, uit het loutere feit dat u een feitelijke relatie zou hebben met een Roemeense, die dus al vele maanden opnieuw in Roemenië woont, en een kind met haar zou verwachten, kan niet blijken dat u verwesterd gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat voor u

bijzonder belangrijk is om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Zoals aangehaald, staat er nergens op uw Facebookaccount (noch op uw TikTokaccount trouwens) ook maar enige verwijzing naar jullie relatie en staat er zelfs genoteerd dat jullie single zijn, waardoor duidelijk is dat, zelfs al zouden jullie toch een relatie hebben, u deze relatie voor uw entourage en Facebookvrienden verborgen wil houden, mogelijks omdat die buitenhuwelijkse relatie niet in overeenstemming is met de Afghaanse normen en waarden, en waardoor uw bewering dat u uw moeder en uw oom in Afghanistan op de hoogte bracht niet zonder meer aangenomen kan worden. U verklaarde bovendien niet te weten of behalve uw moeder en uw oom (die van uw relatie op zich overigens geen probleem maakten) andere mensen in Afghanistan op de hoogte zijn van jullie relatie. U heeft daar ook nooit naar geïnformeerd (CGVS II, p. 8-10). Er kan nochtans van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo gedetailleerd mogelijk informeert over al deze elementen die rechtstreeks verband houden met zijn vrees, zeker omdat u verklaart dat uw beweerde actuele relatie met uw Roemeense vriendin bij terugkeer naar Afghanistan een risico voor u inhoudt (CGVS II, p. 10). Uit uw houding, met name dat u uw relatie op uw sociale media verborgen houdt en dat u zich niet informeert over hetgeen men in Afghanistan over uw beweerde relatie weet, kan dus hoegenaamd niet afgeleid worden dat u in het openbaar verwesterd gedrag zou vertonen dat gebaseerd is op een godsdienstige of politieke overtuiging die verschilt van de in Afghanistan gepropageerde normen en waarden.

Ter volledigheid dient toegevoegd te worden dat indien u een verblijfsstatuut wenst te verkrijgen op basis van uw beweerde familieband met uw ongeborn kind, voor zover u vader van dit kind zou zijn en het vaderschap zou erkennen, hetgeen u vooralsnog niet heeft aangetoond, beroep moet doen op de daarvoor voorziene procedures, hetzij in België, hetzij in Roemenië.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara, de taskara van uw biologische vader, van uw stiefvader en van uw broers tonen hoogstens jullie identiteit aan. Bovendien dient opgemerkt te worden dat Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Uw schoolattesten, kiezerskaart en de badges van de cursussen Engels hebben op zich geen betrekking op uw asielrelaas. Het attest met betrekking tot uw vrijwilligerswerk als vaccinator werd hierboven reeds besproken.

De documenten op naam van Mohammad Zahir betreffen zijn activiteiten bij de politie. Zoals hierboven besproken is het loutere feit dat uw oom voor de politie werkte niet voldoende om een vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk te maken. De DHL briefomslag bevestigt dat er post naar u werd opgestuurd. De foto's van u en uw vriendin en haar identiteitskaart tonen aan dat jullie ooit een relatie gehad hebben, niets meer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48 tot 48/7 en 62 van de wet van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting over het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht vraagt verzoeker om als vluchteling te worden erkend omwille van zijn problemen met de taliban. Verzoeker stelt vast dat de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal gebaseerd is op een aantal tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden, maar hij meent dat er geen tegenstrijdigheden bestaan en dat bij de gestelde vragen onvoldoende rekening werd gehouden met zijn ongeschoold profiel.

Verzoeker bevestigt thans dat de gebeurtenissen zich hebben afgespeeld zoals hij tijdens het persoonlijk onderhoud had beschreven. Hij wijst erop dat hij een groot aantal details had verstrekt over zijn werk als *vaccinator* en dat hij hiervan een bewijsstuk had neergelegd. Er dient volgens verzoeker rekening te worden gehouden met de omstandigheden waarin het onderzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvindt, en de druk die de betrokkenen ervaren om de feiten kort samen te vatten. Daarnaast wijst verzoeker erop dat de asielzoekers vaak nog geen advocaat hebben ontmoet en dat zij vaak de vragenlijst ondertekenen zonder deze grondig te herlezen.

Verzoeker stipt aan dat hij een nogal ingewikkeld migratietraject achter de rug heeft en dat hij ongeveer 23 jaar oud was toen hij uit Afghanistan vertrok. Verzoeker erkent, zo stelt hij, dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken fouten heeft gemaakt in vergelijking met zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal. Deze fouten, zo meent verzoeker, zijn toe te schrijven aan een combinatie van stressfactoren, verergerd door een gebrek aan kennis van de administratieve procedures en problemen om zich duidelijk uit te drukken. Volgens verzoeker moet dus met de nodige soepelheid worden omgesprongen met de inhoud van de vragenlijsten.

De commissaris-generaal, zo stelt verzoeker, acht zijn werk als *polio-vaccinator* ongeloofwaardig, hoewel hij hierover een groot aantal precieze details had verstrekt. Volgens verzoeker is het door de combinatie van zijn verklaringen en de neergelegde documenten wel degelijk aannemelijk dat hij als *polio-vaccinator* heeft gewerkt. De verwerende partij verwijst met betrekking tot de neergelegde documenten naar landeninformatie waaruit blijkt dat er in Afghanistan een hoge mate van corruptie en vervalsing bestaat, terwijl verzoeker deze stukken te goeder trouw heeft neergelegd en er door de verwerende partij geen opvallende anomalieën werden vastgesteld. Verzoeker verwijst naar Franstalige arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over verzoekers om internationale bescherming uit Congo en Irak waarbij bijkomend onderzoek werd gevraagd.

Verzoeker brengt vervolgens een aantal punten uit de UNHCR-Proceduregids onder de aandacht en stelt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan uiterst zorgwekkend is, waardoor het aannemelijk is dat verzoeker een subjectieve vrees koestert. Volgens verzoeker werd het subjectieve element van de vrees in de beslissing niet in aanmerking genomen en beoordeeld.

Verzoeker meent vervolgens dat hij in aanmerking dient te komen voor de toekenning van het voordeel van de twijfel, waarbij hij oude rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen en rechtspraak van de Raad aanhaalt.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging omwille van 'verwestering'. Verzoeker stelt dat hij vreest als 'verwesterd' te worden gepercipieerd omdat hij Afghanistan al meer dan drie jaar verlaten heeft. Verzoeker stipt aan dat 'vervolging' in vluchtelingenrechtelijke zin toekomstgericht beoordeeld dient te worden en dat de bewijsstandaard de 'redelijke waarschijnlijkheid' is. Daarnaast stipt verzoeker aan dat een samenloop van verschillende beperktere vervolgingsdaden kan volstaan om de drempel van 'vervolging' te bereiken.

Verzoeker voert aan dat hij in geval van terugkeer het risico loopt op vervolging door toedoen van zogeheten AGE's (*anti-government-elements*) omwille van het vermoeden dat hij westerse waarden geïnternaliseerd heeft. De daden van vervolging houden mogelijk een schending in van het recht op leven of van het verbod op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Afghanen die als 'verwesterd' dreigen te worden gepercipieerd, worden door het UNHCR als risicogroep geïdentificeerd. Verzoeker verwijst hierbij naar de tussenkomst van de Duitse antropologe F. STAHLMANN. Volgens verzoeker zijn er heel wat voorbeelden van incidenten waarbij de taliban terugkeerders heeft gearresteerd of vermoord, zoals in een EASO-rapport van 2020 werd opgenomen, in een rapport van het *Refugee Support Network* van 2016 en in een rapport van *Asylos* van 2017. In de rapporten wordt benadrukt dat het risico groter is voor jongeren in hun tienerjaren omdat deze door hun jonge leeftijd erg beïnvloedbaar zijn.

Verzoeker wijst ook op een verklaring van een gezaghebbende stem bij de taliban waaruit zou blijken dat in Europa afgewezen Afghaanse asielzoekers die naar Afghanistan worden uitgewezen voor het gerecht zouden worden gebracht. Verzoeker stipt aan dat onder andere uit informatie van *Asylos* blijkt dat terugkeerders uit Europa gemakkelijk worden herkend door hun gemeenschap en gestigmatiseerd worden of

zelfs slachtoffer worden van geweld. De situatie van Afghanen die als verwesterd worden gepercipieerd valt volgens verzoeker zowel onder vervolging omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, omwille van religie én omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Verzoeker houdt een theoretische beschouwing over de vervolgingsgrond van de 'toegeschreven' politieke overtuiging, waarbij hij ook rechtspraak van de Raad citeert. Uit de UNHCR-*guidelines* betreffende verzoeken om internationale bescherming gebaseerd op religie leidt verzoeker af dat de betrokkene niet noodzakelijk effectief bekeerd dient te zijn tot een andere godsdienst om als zodanig te worden gepercipieerd, hetgeen ook neerkomt op een gewijzigde politieke overtuiging omdat dit geassocieerd wordt met steun aan de internationale gemeenschap. Volgens verzoeker is de groep van de jonge 'verwesterde' Afghanen een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/4, §4, d) van de vreemdelingenwet. De groep van de 'verwesterde' Afghanen wordt door *Asylos* als een geviseerde groep beschouwd, zo stelt verzoeker. Verzoeker stelt dat uit de studie van F. STAHLMANN blijkt dat het feit dat een Afghaan in Europa heeft verbleven, volstaat om door de taliban gevisieerd te worden. Hij verwijst ook onder andere naar publicaties van L. SCHUSTER en N. MAJIDI die ingaan op de mogelijke gevolgen van gedwongen verwijdering en terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in het Westen. Tenslotte citeert verzoeker een vernietigingsarrest van de Raad van 31 maart 2022 en stelt dat dezelfde redenering op zijn geval moet worden toegepast. Hij oppert dat hij al meer dan drie jaar in Europa leeft en duidelijk 'verwesterd' is, hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, geen baard heeft en een moderne haarsnit, Nederlandse lessen volgt en vertrouwd is geraakt met de westerse cultuur en westerse waarden. Verzoeker wijst er ook op dat hij afkomstig is uit een conservatief dorp uit Kunar, dat er in de provincie Nangarhar verschillende gewelddadige groepen aanwezig zijn. Uit dit alles leidt verzoeker af dat er een 'zeer groot' risico op vervolging bestaat in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, hetgeen volgens verzoeker niet wordt betwist in de bestreden beslissing.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, wijst verzoeker op de definitie van een 'gewapend conflict' in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, zoals uiteengezet in de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak *Diakité*. Verzoeker beweert dat de verwerende partij zich baseert op de EASO-COI-rapporten over de veiligheidssituatie in Afghanistan van 2021 en 2022 om te besluiten dat verzoeker veilig in Kunar kan wonen, hetgeen hij betwist. Verzoeker verwijt de verwerende partij een verkeerde lezing van de landeninformatie, die volgens hem ook niet accuraat en actueel is. Terloops merkt verzoeker op dat de provincie Kunar één van de provincies is die het meest getroffen werd door veiligheidsincidenten hetgeen zou blijken uit allerhande landeninformatie betreffende de geweldsincidenten in Kunar uit 2022 en 2023. Meer in het algemeen stelt verzoeker dat de veiligheids- en mensenrechtensituatie in Afghanistan luidens het EUAA-rapport van mei 2024 en bronnen van de Verenigde Naties nog steeds precair blijft en gevaarlijk voor de lokale bevolking. Omwille van het fragmentarische karakter van de beschikbare informatie en het gebrek aan betrouwbare bronnen meent verzoeker dat het onredelijk is om te spreken van een 'sterke daling' van het aantal burgerslachtoffers. Verzoeker brengt de nota van Nansen vzw van 23 juni 2022 in herinnering waarin wordt gesteld dat er onvoldoende informatie voorhanden is om een weigeringsbeslissing te kunnen nemen. Verzoeker betwist de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en meent dat hij op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

Vervolgens gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en meent dat dit een reëel risico op ernstige schade uitmaakt zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Het land wordt geconfronteerd met extreme tekorten en armoede. Reeds vóór de machtsovername door de taliban bevond Afghanistan zich in een precaire socio-economische toestand, zo stelt verzoeker, maar deze situatie is sedertdien nog verslechterd. Verzoeker citeert een internetartikel van *La Libre* van 23 maart 2022 en de verklaringen van Antonio Guterres over de actuele humanitaire toestand. Verzoeker is van oordeel dat de huidige dramatische socio-economische toestand door de gedragingen van de huidige *de facto*-regering worden veroorzaakt. Verzoeker geeft een reeks elementen zoals de bevroren tegoeden, het stopzetten van humanitaire hulp, de weigering van de taliban om scholen voor meisjes open te stellen, de werkloosheid en dergelijke meer. Verzoeker citeert opnieuw uit het vernietigingsarrest van de Raad van 31 maart 2022 en is van oordeel dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd indien er onvoldoende informatie voorhanden is betreffende de huidige socio-economische crisis in het licht van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt de verbinding met de artikelen 2 en 3 van het EVRM en acht het noodzakelijk dat er een onderzoek dient te gebeuren naar een mogelijke schending van de rechten bedoeld in deze verdragsartikelen.

2.2. Aanvullende nota's

2.2.1. Op 16 december 2025 heeft de verwerende partij een aanvullende nota overgemaakt, waarbij de landeninformatie wordt *geüpdatet*. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van
4 november 2022, beschikbaar op

[https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist
an_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist
an_update_1_July_31_October_2022.pdf)

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_foc
us.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_foc
us.pdf)

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_F
ocus_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_F
ocus_EN.pdf)

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/
PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio
Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio
Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif)

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/
administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf)

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/
coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2
0231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2
0231214.pdf)

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/
PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu
manitarian_developments](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu
manitarian_developments)

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Cou
ntry_Focus_0.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Cou
ntry_Focus_0.pdf); HYPERLINK "[https://euaa.europa.eu/sites/default/files/
publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf)"

SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf

”

2.2.2. De aanwezige raadvrouw van verzoeker legde ter terechtzitting op 18 december 2025 een tweede aanvullende nota neer. In deze aanvullende nota wordt recente informatie aangebracht betreffende de actuele situatie in Afghanistan. In de aanvullende nota worden rapporten vermeld van de *United Nations Assistance Mission in Afghanistan* (UNAMA) van maart, juni en september 2025 en een rapport van het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties van juli 2025 over de mensenrechtenschendingen van Afghanen die gedwongen werden gerepatriëerd, een ambtsbericht uit Canada van februari 2025 en het hoofdstuk over Afghanistan uit het *World Report* van *Human Rights Watch* van 2025. Daarnaast wijst verzoeker in zijn aanvullende nota op zijn integratie in België en wijst hij ook op het rapport van het Zwitserse 'SEM' van februari 2025 over de terugkeer van Afghanen vanuit het buitenland.

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en

juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker is blijkens de gegevens van het administratief dossier een Afghaan van pashtoun-origine, afkomstig uit het district Asmar in de provincie Kunar (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 21 maart 2022, persoonsgegevens). Verzoeker vreest in geval van terugkeer naar Afghanistan met dezelfde problemen geconfronteerd te worden als zijn stiefvader zijn broer (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 12 januari 2023). Zijn stiefvader heeft voor de nationale politie gewerkt, zo stelt verzoeker, en zijn broer Z. werkte voor een bakkerij die een contract had met het voormalige Afghaanse leger (*Ibid.*). Sinds de taliban aan de macht kwamen, zijn beiden spoorloos (*Ibid.*). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker voor het eerst dat hij zelf gedurende een tweetal jaren, van 2016 tot 2018, als polio-vaccinator had gewerkt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 11 januari 2024, p. 7-8). Verzoeker verklaarde evenwel nooit rechtstreeks door iemand van de taliban benaderd of bedreigd te zijn geweest (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, p. 13-14), maar vreest in geval van terugkeer gedood te worden omwille van de tewerkstelling van zijn familieleden en zijn eigen tewerkstelling waaruit blijkt dat zij de voormalige Afghaanse overheid gunstig gezind waren (*Ibid.*). Nochtans verklaarde verzoeker tijdens het laatste persoonlijk onderhoud dat zijn 'vader' reeds in 2018 een telefonische bedreiging ontving omwille van zijn werk als vaccinator (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 26 november 2024, p. 16).

5.1.2. In zijn middel betoogt verzoeker naar aanleiding van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden onder andere dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn "ongeschoolde profiel". Nochtans had verzoeker verklaard dat hij tot de zesde graad van het middelbaar onderwijs school had gelopen en gaf hij aan dat hij 'student' was (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 21 maart 2022, persoonsgegevens). Hij legde zelfs schoolattesten neer en een badge van zijn cursus Engels (AD, stuk 5, Documenten). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bevestigde verzoeker dat hij tot de 12^{de} graad naar school was gegaan en bij wege van hogere studies een privé-taalcursus Engels had gevolgd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 11 januari 2024, p. 7). Verzoeker is dus relatief hoog opgeleid en kan zijn gebrek aan scholing onmogelijk inroepen ter rechtvaardiging van het weinig geloofwaardige karakter van zijn relaas.

5.1.3. Verzoeker gaat in zijn middel niet verder in op de voorgehouden tewerkstelling van zijn stiefvader en zijn broer Z. De commissaris-generaal had met betrekking tot verzoekers biologische vader vastgesteld dat zijn initiële verklaringen volstrekt onverenigbaar waren met zijn latere verklaringen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verzoeker uitdrukkelijk verklaard dat zijn beide ouders nog in leven waren en dat zijn vader de smokkelaars had geregeld die hem naar Europa hadden gebracht (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 21 maart 2022, persoonsgegevens en reisroute). Ter gelegenheid van het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker echter dat zijn biologische vader overleden was in een verkeersongeval (en dat zijn moeder dan hertrouwd was met zijn oom) (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 11 januari 2024, p. 10). Door deze opvallende contradictie kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn familiale situatie. In elk geval toont verzoeker niet aan dat hij vervolging riskeert omwille van het zogenaamde 'overheidsgezinde' profiel van zijn familieleden.

5.1.4. Daarnaast is het opvallend dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit melding maakte van zijn tewerkstelling als vaccinator en 'student' als beroepsactiviteit opgaf (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 21 maart 2022, persoonsgegevens), hoewel hij toen wel een attest neerlegde van vrijwilligerswerk als vaccinator (AD, stuk 5, Documenten, Attest vrijwilligerswerk vaccinateur vz). Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dat hij twee jaar lang als vaccinator had gewerkt en ontkende hij ooit een andere job te hebben gehad (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 11 januari 2024, p. 7). Het gegeven dat verzoeker pas ter gelegenheid van het persoonlijk onderhoud méér dan twee jaar na de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming verklaart dat hij gedurende een tweetal jaren bij een 'Duitse' polio-organisatie zou hebben gewerkt (*Ibid.*, p. 8), terwijl dit een belangrijk element vormt in zijn beslissing om zijn land van herkomst te verlaten, omdat hij vreest hierdoor onder de negatieve aandacht van de taliban te komen, ondergraaft in belangrijke mate de geloofwaardigheid van deze

tewerkstelling. Verzoeker roept in zijn middel de beknoptheid van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in, maar dit kan geen verklaring vormen om zijn tewerkstelling als polio-*vaccinator* onvermeld te laten, wanneer uitdrukkelijk naar zijn beroepsactiviteiten wordt gepeild.

In zijn middel beweert verzoeker dat hij veel details heeft verstrekt over zijn werk als *vaccinator* en dat hij hierover een bewijsstuk neerlegde. Nochtans bleek verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet bij machte om de naam van de organisatie te noemen waarvoor hij zou hebben gewerkt, en beweerde hij dat het om een Duitse organisatie ging (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 11 januari 2024, p. 8). Het is dus niet duidelijk uit welke van verzoekers zogenaamd gedetailleerde verklaringen zou kunnen worden afgeleid dat hij wel degelijk als *vaccinator* actief was. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd verzoeker gevraagd wanneer hij het attest had ontvangen over zijn werk (AD, stuk 5, Documenten, Attest vrijwilligerswerk vaccineur vz). Verzoeker deelde toen mee dat dat hij dit attest kreeg toen hij stopte met zijn job en dat hierin wordt bevestigd dat hij gedurende twee jaar voor de organisatie, zijnde de WHO, gewerkt had en dat het document via een ziekenhuis werd verstrekt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 26 november 2024, p. 17-18). De Raad stelt vast dat het neergelegde document niet gedateerd is, dat er nergens melding wordt gemaakt van een vaccinatiecampagne, noch van een Duitse organisatie of van de WHO, maar enkel van vrijwilligerswerk in het *Asmar Hospital* van 2016 tot 2018 (AD, stuk 5, Documenten, Attest vrijwilligerswerk vaccineur vz). Verzoeker kan dus niet dienstig voorhouden dat het document zijn verklaringen zou ondersteunen. In de bestreden beslissing wordt de verwijzing naar de landeninformatie van het CGVS betreffende de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten niet aangewend om de authenticiteit van het document van het *Asmar Hospital* in twijfel te trekken. Er wordt met betrekking tot dit stuk enkel geconcludeerd dat dit hoegenaamd niet aantoont dat verzoeker daadwerkelijk zou hebben deelgenomen aan de vaccinatiecampagnes en op die manier als een sympathisant van de voormalige Afghaanse overheid zou kunnen worden bestempeld.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij omwille van de voorgehouden tewerkstelling als *vaccinator* in de periode 2016-2018, voor zover hieraan al enig geloof kan worden gehecht, actueel nog vervolging riskeert door de taliban. Zo kan verzoeker niet verhelderen of er collega-vaccinatoren zijn die problemen hebben gekend omwille van deze activiteiten. Hij verklaarde immers dat hij samenwerkte met Ir., die tevens een verre neef was, dat Is. zijn coördinator was en B. zijn *supervisor* (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 26 november 2024, p. 17). Het moet dus mogelijk zijn te achterhalen of individuen die destijds hebben deelgenomen aan de polio-vaccinatiecampagnes na de machtsovername door de taliban gevisiteerd worden. Verzoeker beweert echter met geen van hen nog contact te hebben en weet niet of zijn collega's door toedoen van hun job problemen hebben gekend (*Ibid.* p. 17). Hij zou zelf ook niet aan niemand hebben meegedeeld dat hij via zijn vader een dreigtelefoon had ontvangen (*Ibid.*, p. 17). Verzoeker zou omwille van de bedreiging zijn job verlaten hebben en uiteindelijk ook Afghanistan zijn ontvlucht, maar heeft er zogenaamd nooit bij nagedacht om deze problemen met iemand te bespreken (*Ibid.*). Dit relativeert in belangrijke mate de ernst van de door verzoeker voorgehouden subjectieve vrees. Bovendien ontkende verzoeker uitdrukkelijk dat er in Afghanistan nog iets gebeurde dat met zijn persoonlijke problemen verband zou houden (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 11 januari 2024, p. 5).

5.1.5. Verzoeker kan de omstandigheden van het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het gegeven dat dit interview zonder de aanwezigheid van een advocaat verloopt niet inroepen om de opvallende lacunes en tegenstrijdigheden in zijn asielrelaas goed te praten. Er werden immers niet enkel tegenstrijdigheden vastgesteld tussen zijn verschillende verklaringen, maar ook tussen zijn verklaringen en de neergelegde stukken.

Daarnaast roept verzoeker zijn migratietraject, zijn leeftijd, stress, en moeilijkheden om zich uit te drukken én onvoldoende kennis van de administratieve procedures in ter rechtvaardiging van zijn tegenstrijdige verklaringen en hij stelt dat die met de nodige soepelheid dienen te worden benaderd. Hij citeert hierbij een aantal arresten van de Raad betreffende verzoeken om internationale bescherming van onderdanen uit Congo en Irak, maar hij toont niet aan dat de feitelijke situatie in deze arresten vergelijkbaar is met de zijne.

5.1.6. Waar verzoeker in zijn middel meent dat hij in aanmerking dient te komen voor de toekenning van het voordeel van de twijfel, dient erop te worden gewezen dat zowel zijn verklaringen over zijn (stief-)vader en diens tewerkstelling, als zijn verklaringen over zijn eigen tewerkstelling dermate grote hiaten vertonen dat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Aangezien zijn algehele geloofwaardigheid op de helling is komen te staan, kan hij niet langer in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet. Er gaat geen precedentswerking uit van de door verzoeker geciteerde rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen of van de Raad.

5.1.7. Verzoeker gaat in zijn middel en in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota uitgebreid in op zijn vrees voor vervolging omwille van verwestering. Verzoeker houdt een hoofdzakelijk theoretisch betoog, dat doorspekt is met allerhande landeninformatie, maar hij brengt in deze stukken bijzonder weinig concrete gegevens aan die op zijn persoonlijke situatie kunnen worden betrokken.

Bij zijn persoonlijk onderhoud zette verzoeker uiteen dat terugkeerders uit Europa als ongelovigen worden beschouwd en dat hij 'extra' gestraft zou worden, onder andere omdat hij hier een concubinaatsrelatie onderhoudt met een Roemeense vrouw, niet langer zou praktiseren en alcohol drinkt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 11 januari 2024, p. 23-24). Hij beschouwt zichzelf nochtans wel nog steeds als 'moslim' en zou er geen problemen mee hebben om in Afghanistan opnieuw deel te nemen aan het gebed en de ramadan (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 26 november 2024, p. 11). Verzoeker is ondertussen vader geworden van een zoontje die geboren is uit zijn relatie met de Roemeense vrouw, maar behoudens zijn moeder en zijn maternale oom is niemand op de hoogte van zijn relatie of van zijn vaderschap (*Ibid.*, p. 8-9). Verzoeker voegde in november 2024 en januari 2025 een aantal foto's toe die zijn liefdesrelatie met de Roemeense vrouw bevestigen (AD, stuk 5, Documenten).

5.1.8. In haar aanvullende nota van 16 december 2025 stelt de verwerende partij het volgende betreffende het risico op vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van 'gepercipieerde' verwestering:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een

toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.”

Zoals in de aanvullende nota van de verwerende partij in de verf wordt gezet, zijn bepaalde individuele elementen, zoals de leeftijd van de betrokkene, de duur van zijn verblijf in het Westen, zijn gedragingen en profiel van belang om het eventuele risico op vervolging te beoordelen.

5.1.9. Zoals gebleken is uit de beoordeling van verzoekers asielrelaas, kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers tewerkstelling als polio-vaccinator. Er kunnen tevens ernstige vraagtekens worden geplaatst bij zijn verklaringen over zijn (stief-)vader, waardoor verzoeker niet aantoonde dat hij in geval van terugkeer onmiddellijk zal worden gepercipieerd als iemand die de voormalige Afghaanse overheid gunstig gezind is. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij om die reden zou behoren tot een risicogroep die in geval van terugkeer naar Afghanistan onder de negatieve aandacht zou komen van de taliban.

5.1.10. Met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problemen omwille van zijn buitenechtelijke amoureuze relatie en zijn vaderschap van een buitenechtelijk kind (AD, stuk 5, documenten, Foto's vz en vriendin, Identiteitskaart vriendin, Bewijzen relatie), kan op basis van de in het rechtsplegingsdossier beschikbare landeninformatie volgende analyse worden gemaakt. De gedragingen van verzoeker zouden als 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, kunnen worden gekwalificeerd, hetgeen één van de 'hudud'-misdaden uitmaakt (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zeker sedert de aanneming van de zogeheten Moraliteitswet door de *de facto*-autoriteiten op 31 juli 2024, waarin strenge voorschriften zijn opgenomen en het toezicht daarop door het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*), is de maatschappelijke context in Afghanistan restrictiever geworden ten aanzien van normoverschrijdingen. Het blijft echter moeilijk in te schatten in zoverre deze voorschriften worden gehandhaafd.

Niet elke normoverschrijding in het buitenland, zal in geval van terugkeer naar Afghanistan aanleiding geven tot vervolging. In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen (lijf-)straffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130). Een individuele beoordeling is noodzakelijk, waarbij het profiel van de betrokkene en de zichtbaarheid van de normoverschrijding een belangrijke rol spelen.

5.1.11. Verzoeker was ruim meerderjarig toen hij in België toekwam en heeft zijn vormende jaren dus in Afghanistan doorgebracht. Ondertussen verblijft hij ongeveer 4 jaar in België, maar deze duur weegt geenszins op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst.

Hoewel verzoeker het tegendeel beweert, lijkt er weinig sprake te zijn van een diepgaande verinnerlijking van westerse waarden en normen. Dit blijkt onder andere uit de verklaringen van verzoeker die er kennelijk geen problemen mee zou hebben om opnieuw te conformeren aan de religieuze voorschriften die in Afghanistan gelden met betrekking tot het gebed, de ramadan, e.d. Uit de verklaringen van verzoeker kan worden opgemaakt dat hij een zekere flexibiliteit heeft en geen problemen heeft om zich aan te passen aan de samenleving waarin hij zich bevindt: hier vergeet hij soms om te bidden omdat niemand hem eraan herinnert, terwijl in Afghanistan bidden en vasten als normaal worden beschouwd en hij daar geen probleem mee heeft (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 26 november 2024, p. 11). Hij toont dus niet aan dat hij in geval van terugkeer onmogelijk opnieuw zou kunnen aarden in de Afghaanse samenleving, waardoor er op dit punt geen vrees voor vervolging omwille van 'gepercipieerde' verwestering aannemelijk werd gemaakt.

Verzoeker zou in België tewerkgesteld zijn in een saladefabriek in Oevel en zou daar zijn vriendin hebben leren kennen (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 24 november 2024, p. 9). Verzoeker biedt echter geen duidelijk zicht op deze relatie met zijn Roemeense partner. Zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als ter terechtzitting verklaarde verzoeker dat zijn partner geregeld naar Roemenië terugkeert, waardoor het onduidelijk is of verzoeker een daadwerkelijk gezinsleven beleeft of ambieert met zijn partner. Er zou in 2025 een kind geboren zijn (“O.(...) N.(...)” (?)), maar het is volstrekt

onduidelijk in hoeverre verzoeker de vaderrol opneemt ten opzichte van dit kind. Buiten zijn moeder en een maternale oom is volgens verzoeker niemand in Afghanistan echt op de hoogte van zijn relatie of van zijn vaderschap (*Ibid.*, p. 9).

Verzoekers bewering dat hij ‘volledig’ verwesterd zou zijn, wordt niet ondersteund met enig begin van bewijs. Gelet op zijn weinig uitgesproken profiel en de relatief beperkte zichtbaarheid van zijn buitenechtelijke relatie en zijn vaderschap van een buitenechtelijk kind, in combinatie met de beperkte capaciteit van de *de facto*-regering in Afghanistan om verregaande controles uit te voeren op alle individuen, maakt verzoeker niet concreet aannemelijk dat hij omwille van deze elementen in geval van terugkeer als ‘verwesterd’ zal worden gepercipieerd.

5.1.12. Het komt de Raad niet toe om zich in het kader van het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal uit te spreken over het al dan niet beschermenswaardige karakter van verzoekers gezinsleven zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM. De Raad vestigt de aandacht van de gemachtigde van de minister erop dat bij het nemen van een terugkeerbesluit terdege rekening dient te worden gehouden met een mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM omwille van verzoekers recht op gezinsleven.

5.1.13. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan de activiteiten van verzoeker als polio-vaccinator noch aan de vrees omwille van deze tewerkstelling (of deze van zijn familieleden, zie punt 5.1.3) en verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn verblijf in het Westen en zijn buitenechtelijke relatie, bestaat er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

5.2.2. Met betrekking tot de ‘ernstige schade’, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zijn relaas, waarbij hij vervolging vreest omwille van activiteiten als polio-vaccinator of omwille van ‘gepercipieerde’ verwestering, ongeloofwaardig werd bevonden. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. Verzoeker stelt in een laatste onderdeel van zijn middel dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet omwille van de huidige humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan. Hij haalt hierbij een vernietigingsarrest aan van de Raad van 31 maart 2022 en verwijst summier naar de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Uit de rechtspraak blijkt evenwel dat er verschillen bestaan tussen schendingen van artikel 3 van het EVRM en ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.5. De Raad stipt aan dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M’Bodj, pt.

35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*). Slechts wanneer precaire socio-economische omstandigheden overwegend het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling.

Hoewel verzoeker in zijn middel aangeeft dat Afghanistan zich reeds vóór de machtsvername door de taliban in een precaire socio-economische toestand bevond, is hij van oordeel dat de *de facto*-talibanregering wel overwegend verantwoordelijk is voor de huidige belabberde socio-economische en humanitaire situatie die als ernstige schade kan worden gekwalificeerd. Er dient dus te worden nagegaan of de huidige situatie voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van een actor of dat deze het gevolg is van een samenloop van allerlei objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

5.2.6. In haar aanvullende nota van 16 december 2025 stelt de verwerende partij hierover het volgende:

“(…)

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazare Sharif, and Herat City van augustus 2020, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2022, EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.”

Uit wat voorafgaat blijkt dat er wel degelijk landeninformatie voorhanden is betreffende de oorzaken van de huidige socio-economische en humanitaire crisis in Afghanistan. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat deze wel degelijk hoofdzakelijk veroorzaakt zou worden door het optreden of het verzuim van de de facto-talibanregering.

5.2.7. Terloops stipt de Raad aan dat dit niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als ‘ernstige schade’ kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.8. De Raad merkt hierbij op dat het begrip ‘ernstige schade’ uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet betrekking heeft “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, hetgeen een duidelijke mate van individualisering veronderstelt (HvJ 17 februari 2009, Elgafaji, C 465/07, ptn. 32 en 38; HvJ 10 juni 2021, Bundesrepublik Deutschland, C 901/19, pt. 25). Verzoeker is een valide jongeman die over een familiaal netwerk beschikt in zijn land van herkomst en wiens vader 9000 euro veil had om zijn traject naar Europa te financieren, waaruit kan worden opgemaakt dat zij over financiële reserves beschikken (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 21 maart 2022, reisroute). Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij in geval van terugkeer in een situatie van extreme armoede zal belanden.

5.2.9. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, bespreekt verzoeker in zijn middel de veiligheidssituatie in Afghanistan die volgens hem voor burgers nog steeds gevaarlijk is. Hij meent ook dat er onvoldoende informatie voorhanden is. In de aanvullende nota die ter terechtzitting wordt neergelegd, worden actuele gegevens betreffende veiligheidsincidenten aangeleverd, maar hieruit blijkt dat het aanwezige geweld en de mensenrechtenschendingen hoofdzakelijk een gericht karakter vertonen en niet als willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict kunnen worden gekwalificeerd.

5.2.10. In zijn aanvullende nota van 16 december 2025, waarin onder andere de meest recente landeninformatie mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.”

5.2.11. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er actueel nergens in Afghanistan sprake te zijn van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van bepaalde individuele kenmerken een hoger risico loopt op slachtofferschap van het zeer beperkt aanwezige willekeurige geweld in de provincie Kunar, waarvan hij beweert afkomstig te zijn.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48 tot en met 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de commissaris-generaal onzorgvuldig of onredelijk te werk zou zijn gegaan of dat de beslissing zou zijn behept met een motiveringsgebrek.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN F. TAMBORIJN